

houding tusschen beide mededingers zich gestadig ten voordeele van Rotterdam wijzigde.

Wat tot de snelle opkomst van Rotterdam bijzonder meewerkte, was de buitengewone verlevendiging van den handel en de scheepvaart in het algemeen juist in dat tijdperk. In de eeuwen die vooraf waren gegaan, toen de landbouw door de staatsmachten meer begunstigd werd dan de nijverheid en het verkeer, waren de rivieren ook meer als vischwater dan als waterwegen beschouwd. Omstreeks het midden der XIVe eeuw stak de Maas nog vol van zoogenaamde stalen, dat zijn palen, waaraan de visschers hun netten bevestigden, die, toen de vaart nog zeldzaam was, ook waarlijk meer voordeel aan het algemeen dan ongemak bezorgd zullen hebben. Maar naarmate de handel zich uitbreidde en de scheepsbeweging drukker werd en in belangrijkheid de vischvangst overtrof, moesten die stalen hoe langer hoe hatelijker worden in de oogen der kooplieden en reeders, die bij de regeering wegens hun welstand en vermogen hoog stonden aangeschreven en invloed bezaten. Nu kenteekent het den tijd, waarin Rotterdam zijn stadsrechten en tevens zijn open vaart naar de Schie verkreeg, dat de Graaf toen ook een scherp besluit uitvaardigde tegen den hinder, dien de vischstalen aan de riviervaart berokkenden. Als reden wordt in zijn bevelschrift onder andere opgegeven, dat de kooplieden, die den stroom bevaren en 's Graven tollén betalen, wegens die stalen (welke bij laag water zeker moeilijk te mijden geweest zullen zijn) nacht en dag in gevaar van hun goed en hun lijf verkeerén, terwijl het toch de plicht der regeering is den stroom vrij en open te houden en te veiligen. Weshalve de Graaf aan zijn poorters van Dordrecht, Rotterdam en Schiedam — let wel: Rotterdam wordt al voor zijn ouderen mededinger genoemd — verlot en zelfs bevel